

rendezvény

TAVASZI MONDOCON

Írta: Hirotaka

Eltelt megint néhány hónap, eljött az április vége, és ezzel együtt a nagyközönség begyűjthette tavaszi conadagját. Ennél tavasziasabb Mondo-Cont nem is akarhatott volna senki, mint amilyen most volt. Gyönyörű időt kaptunk.

A szombati nap folyamán elképesztően sokan voltak, néhány helyen szinte lépni is alig lehetett, persze azért mindenki elfért, de zsúfoltságig telt a Hungexpo B és E pavilonja, nah meg a szabadter.

Conra több okból járnak az emberek, van aki barátaival összebándázva átkempeli az egész napot a fűvön (vagy röplabdáznak, kardoznak), és egyszer-egyszer körbejár a pavilonokban. Van, aki a minél több freehug begyűjtésén dolgozik, akár sétálva, akár a pavilon melletti jézuspózbán sorfalat állókhoz csatlakozva. Természetesen vannak, akiket kimondottan a vásárlási láz mágnesezett be, és vannak, akik a programokért jönnek főként. Végezetül, de persze nem utolsósorban, itt vannak a játékok szerelmesei, legyen az videójáték vagy valamilyen verseny. Mindegyiknek van metszete is, bár hogy mekkora, az kérdéses. Nálunk, az AniMagazinnál főleg barátokkal tali és a programok nézése dominál. Ennek ellenére igyekszünk végiglesni mindent.

Mivel nem hiszem, hogy a barátainkkal való beszélgetés beszámolója a pszichológusokon kívül bárkit érdekelne, így maradjunk a programoknál.

A mostani con kiemelkedett japános, valamint ázsiai témájú előadásokkal, így mind a szom-

bat, mind a vasárnap délelőttöt a kisszínpadnál töltöttem, de délután is volt itt keresnivalóm.

A sort Balogh Miklós kezdte, a *víz szerepével a japán kultúrában*. Miklós már sokadjárára ad elő, és témáit/előadásait inkább azoknak ajánlanám, akik csak most ismerkednek Japánnal alapszinten. Igazából a téma jó, viszont elég nagy, így az előadó igyekezett minél több mindent belezsúfolni az egy órába, de itt a kevesebb több lett volna. Valamint az előadó stílusa kissé unalmas vagy inkább monoton, nehezen kelti fel az érdeklődést.

Őt követte Dózsa Gergő, aki szokásához híven leuralta a színpadot. Mivel tavaly befejezte a teljes japán történelmet, most a *vietnami háború* került nagyító alá, hamar volt az évfordulója. Gergő hozta a formáját. Érdekes, jól felépített és nagyon tartalmas előadás volt. Nyilván a témáról

órákat lehetne még beszélni, de egy nagyon jó összefoglalót és részletes képet adott erről a történelmi eseményről.

Délután Eszes Rita tartott előadást az *Ainuokról*. Őt többnyire japán témájú könyveiről ismerhetik, a legutóbbiról - ami egy Ainu történet -, az *AniMagazin 72. számában* olvashattok. Az Ainu kultúra nagyon érdekes minden szempontból, Rita sok dolgot megosztott róla, előadása lekötött, ugyanakkor nem töltötte ki az egy órát, pedig a téma akár a többszörösét is megérné. Valamint sajnálom, hogy a *Golden Kamuy* anime nem lett megemlítve - vagy csak elkerülte a figyelmem -, ami fürdik az ainu kultúrában.

Vasárnap is három előadás ragadhatta meg Japán szerelmeseit. Délelőtt a *japán kerámiák történetéről és elkészítési technikáiról* volt szól. Akár-

mennyire jó a téma és értett hozzá Weisz Attila előadó, sajnos ez is jóval rövidebbre sikerült, mint egy óra (kb. 40 perc lett). Pedig itt is bele lehetett volna menni egy-két dologba. Sőt, mivel volt is boltjuk a conon, egy-két edény mutatóba elfért volna az asztalon. Valamint itt is hiányoltam pár anime példát. Nyilván nem feltétele az előadásnak, de érdekes adalék lehet, hogy mennyi mindenről készült már anime. Ide befért volna a *Yakunara Mug Cup Mo* vagy a *Saga-ken wo Meguru*.

Ezt követte a *Japán kardjai* előadás Waldmann Szabolcstól. Fantasztikus előadás volt. Talán ezt nézték a legtöbben a két nap alatt, még álltak is a széksorok mögött, mert nem volt hely. Hiába, a kardok vonzása ugyebár. Szabolcs kurzusokat is tart a témában, és látszott is, hogy nagyon ért hozzá.

Elképesztően részletes, informatív, tartalmas és élvezetes előadás volt. Mind a japán kard történelméről, mind kulturális szerepéről, mind fajtáiról nagyon sokat tudtunk meg. Szemléltetésként Szabolcs hozott is magával egy fakardot.

Délután pedig, eltérve Japántól, kínai témájú előadás jött. Torma Laura a *kínai divattörténettel* ismertetett meg minket. Erről a témáról nem sok mindent tudtam, így kimondottan érdekes volt, és olykor szórakoztató is. Hiába az előadás címe, a végén a sorozatokról szóló rész nekem kicsit sok volt, inkább néztem volna több képet az adott kor öltözködéséről, valamint a császárkor utáni változásokról. De ettől függetlenül is informatív volt.

Egy icipicit még maradnék az előadásoknál, hiszen volt itt még képregényes, *Trónok harcás* és *Last of Us* előadás is, így aki nem ázsiafan, az is talált magának érdekességet.

Végezetül ehhez egy kis kritika. Egy-egy előadót sajnos nagyon nehezen lehetett hallani, ez egyrészt azért lehet, mert valaki túl messze tartja magától a mikrofont, másrészt a környezet zaja, valamint a csarnok másik részében lévő nagyszínpad is bezavart nem egyszer, a hangosítás pedig nem mindig követte ezt le jól. A kisszínpad elhelyezése erre csak rátett, bár stratégiaileg talán értem, hogy azért került a nagyszínpad felé vezető út mellé, hátha valakit megfog, amit ott lát, de pont ez volt a hátránya is. Sok minden áthallatszott hiába volt elhúzva az óriási térelválasztó fal. Vasárnap ez jobb lett, mivel még több ilyen

falszelvényt húztak el. Bár valamiért délután jóval az előadások közepette el is tűntették ezt a pár plusz falat.

Keveredjünk át a nagyszínpados animés programokra. Itt tradicionálisan az AMV verseny indította a napot, majd az *Animés kerekasztal* résztvevői beszélgettek. *Shinkai Makoto munkásságának* kibeszélésével a téma nem is lehetett volna aktuálisabb, ha már a hazai mozikban is vetítik a *Suzumét*. A műsor alatt lezavart szavazás során egyértelmű volt, hogy sokan Shinkai mun-

kásságának csak az elmúlt pár évet ismerik, hála a hype-nak. A többit is ildomos megnézni...

A nap fényfontja viszont egyértelműen a *Kitade Nana koncert*. Talán ő a leghíresebb japán előadó, aki a MondoCon színpadán fellépett. A mindössze 36 éves énekesnő 20 éve van a pályán, 2009 és 2016 között bandákban énekelt, azóta viszont visszatért a szólókarrierhez. Több animének is énekelt az openingjét, ami tovább növelte a hype-ot. Szerencsére egészen sokan maradtak, a bő egy órás koncert pedig jó zúzósra sikerült.

A nagyszínpadon vasárnap a *Dungeons & Dragons* filmet lehetett megnézni, meglehetősen friss film, így a geekeknek remek lehetőség, ha még nem látták. A nap fő programszáma viszont a fandub verseny volt, és a szinkronszínész beszélgetés. A műsor továbbra is töretlen népszerűségnek örvend, és egyre ügyesebbek a versenyzők. Kimondottan szórakoztató program. A vendégek és szűri ezúttal Roatis Andrea, Faragó József és a már visszatérő Baráth István voltak. Meséltek a munkájukról, szinkronos élményeikről, tapasza-

lataikról, és persze tanácsokat is adtak azoknak, akiket érdekel a pálya.

Akadtt azonban más érdekesség is, volt *Parapara* és *LikeOn* fellépés a tánc és zene kedvelőknek, *tömegkvíz*, *cosplay verseny* mindkét nap. Továbbra is ez utóbbi a legnagyobb tömeget vonzó program. És mióta nagyobb helyen van a nagyszínpad, azóta a széksor mellett és mögött is nagyobb tömeg elfér, úgyhogy az emberek jobban is látják a cosplayt, ez mindenképp pozitívum.

Rendkívül aktuális volt az *AI Art beszélgetés*, a művészet fanoknak érdemes lehetett belenézni.

Végül pedig, a Crunchyroll jóvoltából három animébe is belekukkantatható a közönség: a *Bungo Stray Dogs*-ba, a *Nier*-be és az új *Trigun*-ba. (5. oldal)

Nemcsak ennyiből állt a con, sok minden más is akadt a lelkeseknek. Lett egy interaktív zóna, ahol a kreatív workshopok kaptak helyet, lehetett a japán nyelvvel ismerkedni, valamint volt haiku és evőpálca használó verseny. A con arénában mindkét nap lehetett k-pop- és japán táncokat tanulni, mint pl. a yosakoi. A harcművészetek kedvelői pedig a *Ni To Jutsu Sei Shin Ryu*-nak örülhettek.

A gamerek örömeiket lelhették a hatalmas Nintendo kitelepülésben, szerintem még nem is jöttek ekkora kapacitással. De ezen kívül lehetett még *Tekkenezni*, *Just Dance*-ezni, *Genshin TCG*-t játszani és retro konzolokkal nyomulni. A karaoke teremben (aminek az ajtaja sosincs jelölve a térképen) pedig éneklés és zenekvíz várt minket.

A cikk elején említettem, hogy van, aki azért látogat ki a conra, hogy üres pénztárcával távozzon. Hatalmas piros pont most az árus felhozatalért. Tényleg minden volt, és több külföldi bolt is képviseltette magát animés cuccokkal, remél-

jük, jönnek még. Sok-sok figura, plüss, turkálható műtyűrök stb. Amit sajnáltam, hogy ennek ellenére a választék kevésbé volt változatos anime címek szempontjából, nagyon nagy volt a metszett a boltok árukészlete között. Persze mindenki a népszerűbbet igyekszik elhozni. Igazából már csak egy király manga árus kéne, angol nyelvű mangákkal (egyszer volt, és azóta sem). Mindenesetre sokan órákat el tudtak tölteni a nézelődéssel.

Hasonlóan pozitív tapasztalatunk volt a kajás részleggel is. Ami szintén bővült és több helyen is volt. Egyrészt több volt a nasiárus. A szokásos kajáldákon kívül még jelen volt a Taiya House, ahol taiyakit és egyéb japán édességeket lehetett enni. Valamint a Wafu étterem, akik yakisobával, karagével és ramennel tömték a fizető vendégeket. Reméljük, ők is jönnek még.

Az embert 16 évnyi conozás után már nehéz meglepni, vagy kielégíteni bármilyen igényét. De fogalmazhatok úgy is, hogy minden megszokottá válik, és nehezebben kelti fel bármi az érdeklődésünket (főleg a Comiket, az AnimeJapan és a JapanExpo után ;P). Inkább fontosabb számunk-

ra, hogy miként zajlik le egy-egy rendezvény, mi az, ami újként tűnik fel a megszokottak sivatagában, akár programok, akár árusok, akár a közönség tekintetében. Mindent összevetve nagyon üdvözljük a több éttermet és árúst, különösen a külföldi eladókat. További nagy piros pont, hogy a B pavilon sarkában egy rakás üres széket találtunk, ahová le lehetett ülni beszélgetni, és nem a kisszínpadnál lévőket vagy a sörpadokat kellett foglalni. Az elrendezés jól sikerült, kivéve talán a kisszínpadot, valamint előadások tekintetében is remek lett a felhozatal. A szabadtér elsőre kicsinek tűnhetett, de csak túl sokan tömörültek a pavilonok közelében, kicsit távolabb jóval kényelmesebb volt. Ja, és megmosolyogtató ennyi év után, hogy a karaoke melletti mosdó mindig üres, kevesen találják meg, és inkább állnak sorban lent.

Tehát egy jól szervezett cont kaptunk tavaszra, a szervezők ezúttal jól számoltak a tömeggel, de a Hungexpón ezzel nem szokott gond lenni. A következő MondoCon július 15-16. Aki vidékről jön, az szállás és közlekedés szempontjából úgy számoljon, hogy 15-én lesz a Budapest Pride is.

